



Glumica Nevena Šarčević provela je ovo leto na usavršavanju u Italiji dobivši tradicionalnu stipendiju koja se deli već 70 godina donacijom Chiara i Giuseppe Feltrinelli. Ona je ove godine predstavljala Srbiju, a o svom boravku, izjavila je u jednom dahu:

- Nije vam svejedno kada pred svima na takav veličanstven način kažu: „Serbia, Nevena Šarčević.“ Osećate se odgovorno da opravdajte i potvrdite odakle dolazite, i naravno sebe, jer ste vi jedini koji ste dobili tu stipendiju iz svoje zemlje. U Milanu smo radili vežbe. Da bi iznenađenje bilo još veće, dobili smo Milansku rezidenciju na Gardi u Gargnanu, odakle zapravo i potiče čuvena porodica Feltrinelli, Giuseppe i Chiara Feltrinelli, koja je u amanet Italiji ostavila čitavo bogastvo palazza i kulture, upravo da bi se održao i lanac kulture: knjižare! A po njemu su nastala i imena za lanac trgova. Imućni izdavači su ostavili univerzitet na samom jezeru pod zadužbinu, pod uslovom da svake godine italijanska vlada dodeljuje 35 stipendija za usavršavanje italijanskog jezika i kulture, filma i muzike, celom svetu, od Australije do Indije, Severne i Južne Amerike, Evrope, Rusije.

Posebno će mi ostati u sećanju prekrasna buđenja u Italiji, svi nasmejani i srećni te pozdravljaju sa „buon giorno!“, miris Garde i puno biciklista, dok prolaziš do univerziteta i u Milanu i Gargnanu.

Profesori milanskog univerziteta su nas vodili i na gogo igračice u najpopularniju diskoteku na Gardi i na njihove vrcave tačke) jer je to kod njih normalno noću i smatra se umetnošću, ali je dosta sofisticiranije nego naše gogo igračice), a i u Arenu u Veronu na Seviljskog Berberina! Koji dir (giro)! Spojivo sa nespojivim: sve smo videli i okusili, iako isto to i u gumnaziji na ekskurzijama, ovo je bilo nešto jače, nešto više, jer te neko ceni po tvom znanju i sposobnostima i dodelio ti je sve moguće po želji iz snova i besplatno: od planinarenja, obilaženja diskoteka, vožnje brodom, skuterom, veslanje, jurnjave po palazzo Feltrinelli, igranja žmurke, do Expo-a u Milanu koji smo obilazili tri dana, Brescia, Mantove, Cremona, Padova, Bergama, do našeg najslađeg Gargnana, pravljenja žurki na plaži i noćnog kupanja, pa do koncentracije najjače energije u Areni gde se izvode svetske opere osetili smo pravu moć! Onu koja nosi, koja tera na smeh, na šale, izmišljotine, prosto to uzbuđenje u Areni je nenadmašno pogotovo pozdravom glumcima: sletom. Najpre se 3 sata pre predstave sebi obezbeđuje čuveno jastuče sa grbom Verone, Arene, za pod sešti. Cuscinetto je tipično i nužno za operu. Čim vidite nekog da šeta Veronom sa cuscinettom znaćete da ide na predstavu iako kao i mi vija po najjačim buticima Gucci, Pinkie, Stradivarius, Dolce Gabanna, Stabilo knjižarama, nezabilazno u vreme feragosta namenjene za saldi. Najjači utisak i najtipičniji događaj za

ragazze forte tj. za nas - un tavolo di Balcan, je dolaženje na Julijin trg! Najpre crtanje srceta i imena osobe koja nam je draga za večnost na zidu ljubavi bila je za nas puna radosti.

Dok smo čekali završno veče i program dodeljivanja poklona, prišao mi je direktor Milanskog univerziteta i dao mikrofon da vodim program. To mi je nešto probudilo i želela sam da opravdam svoju glumačku profesiju, svoj italijanski, svoju zemlju. Izašla sam i pomislila šta bude biće, izdržaću. Narod je počeo da skandira kao i na svakom trgu, a ja sam se neviđeno snalazila i nisam grešila od treme ni u italijanskom. Pokloni kroz lutriju su se delili, ja sam izvlačila sve organizovala na bini, a potom kad je došao i moj red morala sam i da pevam, kao i svako, nešto iz svoje zemlje što je prezentovao. Definitivno na ovom trgu sam se ispred mase ispekla i to na stranom jeziku, pevajući pesmu Beograda, i slajd presentation o Srbiji od Đokovića do rakije za koju ali baš svi tamo znaju i vole. Nakon mog vatrenog krštenja direktor mi je rekao "Nevena tebi treba staviti kameru i Rai uno da te snima dok radiš završni test za diplomu jer tako ništa ne grešiš."

Što je istina, moj profesor i mentor jedan i dva, Andrea Groppaldi i Gabriele Luoni su se čudom čudili kada sam davala intervju za milanski časopis, radio i TV da ništa nisam pogrešila. Kamera mi definitivno odgovara po mnogo čemu. Glumac je glumac i kad umire – uz osmeh je zaključila Nevena Šarčević.





